

Veizont senuom akimis

Jau gēliuo senatvie abruozdus vaikīstēs
Kāp leliokus mažus, palingavus vīstau

Parkrauno i diežē kor no batu lēka,
Mintimis apgaubus kāp beržū vainēkas.

Beržā kou tik lapus gležnus saulē ruoda –
Kvep ēš pasiotēma, kalb lig žmuoniū žuodēs.

Par blīškoma žali skverbas aitrēs akis,
Mon ont borno sopas mielēnuom plaštakiem.

Vēskas tēn palēka, niekor nenotuola,
Nuors tuos pēivuos žielē dešimtīs atuolu.

Atēto pabūtē pri tuo meilēs vingē
Ēr tou abruozdieli saugau rūpeštingā.

Nieka nebier – mērē, vēskas senē baigies –
Tērpst ont mona borno baltas laika snaigēs.